617/01

Den 9. april 2001 blev i sag nr. 53.201:

xxxx xxxxxx
xxxx xxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at udbetale invaliderente.

Selskabet har i skrivelse af 23/6 2000 bl.a. anført: "J.L. klager over, at Codan har afvist at udbetale erstatning for tab af erhvervsevne for en sygeperiode fra den 20. oktober 1998 til den 15. juli 1999. Den tegnede forsikring udbetaler ydelser, såfremt den forsikredes generelle erhvervsevne er nedsat i tilstrækkelig grad, til at opfylde forsikringsaftalens bestemmelse herom. Der henvises i den forbindelse til forsikringsbetingelsernes pkt. 16-19. Det er anerkendt såvel i ankenævns- som i retspraksis, at der som betingelserne er udfærdiget, er tale om en vurdering ud fra den generelle erhvervsevne. I den første periode, indtil selskabets lægelige konsulent vurderer, at der ikke er udsigt til væsentlige ændringer af erhvervsevnen, vurderer vi dog erhvervsevnen ud fra den forsikredes hidtidige erhverv. Her har vi vurderet, at erhvervsevnen i perioden 22. juli 1995 til 15. september 1996 var nedsat med mindst 2/3, og der er udbetalt ydelser i overensstemmelse hermed. Codan fandt, at der ikke herefter var udsigt til væsentlig ændring i erhvervsevnen, hvorfor vurderingen herefter skal ske på baggrund af den generelle erhvervsevne. Codan har herefter vurderet, at forsikredes generelle erhvervsevne ikke var nedsat med mindst 50%. På den baggrund blev udbetalingen af ydelser standset med virkning fra den 16. september 1996. Pr. samme dato standses sygedagpengene fra

kommunen, idet der ikke foreligger lægelig dokumentation for nødvendigheden af fortsat sygemelding. Samtidig har Codan under henvisning til forsikringsbetingelsernes pkt. 19 betinget sig, at forsikrede tilkendes pension, såfremt selskabet fortsat skulle udbetale ydelser. Denne betingelse er gjort gældende over for forsikrede ved brev af 12. marts 1998. Ved fornyet gennemgang af sagen må Codan meddele, at selskabet fortsat ikke finder, at forsikrede har dokumenteret, at hans generelle erhvervsevne efter den 15. september 1996 er nedsat med mindst 50%. Sagen har i forbindelse med anken været forelagt selskabets lægelige konsulent, der ikke finder, at J.L.'s generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50% i perioden 25. oktober 1998 til den 15. juli 1999. Samtidig bemærkes, som før nævnt, at Codan har betinget fortsat udbetaling af, at forsikrede havde opnået offentlig førtidspension, for så vidt angår udbetalinger efter den 15. september 1996, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 19. Med hensyn til udbetaling for perioden 8. januar 1992 til den 29. august 1993 kan Codan oplyse, at J.L. først den 18. december 1997, samtidig med anmeldelse af uarbejdsdygtighedsperioden for 22. juli 1995 til 15. september 1996, anmeldte, at han havde været uarbejdsdygtig fra den 8. januar 1992 til den 29. august 1993. Årsagen til uarbejdsdygtigheden blev angivet som eksistentiel krise med efterfølgende reaktive depressioner. Codan meddelte ved brev af 2. februar 1998, at kravet for sygeperioden 8. januar 1992 til 29. august 1993 ikke kunne anerkendes, idet Codan henviste til forsikringsaftalelovens regler om forældelse. ... J.L. angiver i sin redegørelse af sagens forløb, at han mundtligt har anmeldt sagen vedrørende sygeperioden i 1992 og 1993 flere gange ved besøg på Codans kontor, men at manglende udlevering af klageskema har medført for sen anmeldelse. Codan skal fastholde, at det intetsteds fremgår, at der skulle have været foretaget anmeldelse af sagen til Codan. J.L. har ikke dokumenteret, at anmeldelse er sket. Vi har i forbindelse med anken været i kontakt med selskabets assurandør B.H., der oplyser, at han i forbindelse med gennemgang af sin portefølje havde en samtale med J.L. og dennes ægtefælle. B.H. gennemgik ægteparrets forsikringer, og nævnte ved den lejlighed, at J.L. havde en forsikring, der dækkede tab af erhvervsevne. Det var på baggrund af denne samtale, at J.L., ifølge de oplysninger Codan er i besiddelse af, for første gang anmeldte, at han i 1992 og 1993 havde været sygemeldt. B.H. har endvidere oplyst, at der ikke er nogen på Codans kontor i S., der erindrer at have haft henvendelser fra J.L. på grund af nævnte sygemelding forud for den aktuelle anmeldelse. ... J.L. anmeldte den 17. december 1999, at han havde været uarbejdsdygtig i perioden 20. oktober 1998 til 15. juli 1999.

Årsagen til uarbejdsdygtigheden blev angivet som eksistentiel krise og reaktive depressioner. I forbindelse med behandlingen af sagen indhentede Codan på ny oplysninger fra S. Kommune. Af disse oplysninger fremgik det, at J.L. igen var sygemeldt på grund af reaktive depressioner, og det fremgik ikke af akterne, at der skulle være tale om andre gener end de nævnte. Efter en gennemgang af sagens akter, fandt Codan ikke, at J.L.'s generelle erhvervsevne var nedsat med mindst 50%, hvorfor selskabet, sammenholdt med selskabets krav om tilkendelse af førtidspension som betingelse for fortsat udbetaling, kunne tilbyde erstatning."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 21/8 2000 bl.a. anført: "På baggrund af Codans massive afvisning har jeg set mig nødsaget til at konsultere min læge L.J., som har kendt og behandlet mig i 15 år. Han er efter min opfattelse den læge, der bedst kan vurdere omfanget af min sygdom. L.J. har den 10.8. sendt et brev til Codan Forsikring (kopi vedlagt) hvoraf fremgår, citat: *'at J.L. igen blev sygemeldt for reaktiv depression i perioden 20.10.98 til 15.7.99.'* og *'Hans psykiske tilstand var <u>MINDST</u> lige så dårlig, som første gang han blev sygemeldt. Der er derfor tale om et tilbagefald af samme lidelse, som han fik udbetalt erhvervsevnetab for under første sygdomsperiode'.* Af Codans skrivelse fremgår, citat: *I den første periode, indtil selskabets lægelige konsulent vurderer, at der ikke er udsigt til væsentlige ændringer af erhvervsevnen, vurderer vi dog erhvervsevnen ud fra den forsikredes hidtidige erhverv. Her har vi vurderet, at erhvervsevnen i perioden 22. juli 1995 til 15. september 1996 var nedsat med mindst 2/3, og der er udbetalt ydelser i overensstemmelse hermed.* Jeg anser det således for dokumenteret, at min generelle erhvervsevne i perioden 20.10.98 – 15.7.99 var nedsat i mindst samme omfang som under den første periode, der blev udbetalt ydelser for. Codan fastholder, at man i skrivelsen dateret 12.3.98 har betinget sig, at jeg skulle tilkendes pension, såfremt selskabet fortsat skulle udbetale ydelser. Ifølge gældende regler kan man som borger ikke selv søge førtidspension. Sag om førtidspension skal indledes af kommunen. ... Codans skærpede betingelser fremsat i brev af 12.3.98 fremgår ikke af den senere policeændring af 9.6.98. Den af Codan fremsatte skærpelse er derfor bortfaldet, da den ikke er opretholdt i den senere policeændring. Jeg anser det som positivt, at jeg er raskmeldt og har genvundet min erhvervsevne efter midlertidig sygdom. Mig bekendt er der intet i vejen for, at man kan være midlertidig syg flere gange og raskmeldes igen – også af samme lidelse – uden at forsikringen dermed bortfalder. Min hustru kan bekræf-

te, at dette er diskuteret med assurandør B.H., Codan Forsikring, idet hun har gjort sig skriftlige notater herom under et møde med B.H. den 19.5.98. Ifølge B.H. dækker forsikringen midlertidig sygdom, hvor man raskmeldes igen. Hvis man mister erhvervsevnen varigt, skal man tilkendes førtidspension fra det offentlige, for at Codans forsikring kommer til udbetaling. Da B.H. tiltrådte som ny assurandør gennemgik vi vor portefølje med ham og drøftede i den forbindelse vore erhvervsevnetabforsikringer. Vi fortalte, at J.L. havde været syg 2 gange og at han flere gange ved besøg på kontoret under første sygeperiode havde meddelt dette til personalet på Codans kontor – en ung mand – og bedt om en formular for anmeldelse. B.H. var ny hos Codan og undersøgte sagen på kontoret. Tilbagemeldingen til os var, at personalet var udskiftet, og der havde været ansat elever på kontoret, som ikke længere var hos Codan, så der var ingen, der kunne huske noget herom. Derfor blev såvel sygeperioden 92/93 som 95/96 anført i anmeldelsen dateret 18.12.97 med henblik på dækning."

Selskabet er herefter i skrivelse af 25/10 2000 fremkommet med følgende bemærkninger: "For så vidt angår J.L.'s bemærkninger om, at betingelsen om tilkendelse af førtidspension for yderligere udbetaling af ydelser for den samme lidelse er bortfaldet, fordi betingelsen ikke fremgår af den ændringsmeddelelse, der blev sendt den 9. juni 1998, skal vi bemærke, at ændringsmeddelelsen alene vedrører nedsættelse af forsikringstiden. Betingelsen om tilkendelse af førtidspension findes i pkt. 19, 2. pind, 2. pkt. i de for aftalen gældende forsikringsbetingelser, og betingelsen gælder dermed for aftalen."

Af speciallægeerklæring af 28/5 1999 fremgår bl.a.: "*Konklusion:* Jeg vil mene, at hr. J.L. befinder sig i en kronisk depressionstilstand, som er velbehandlet på antidepressive medicin. Denne depression vil ikke ophøre, før hans retssag afgøres på en for ham positiv måde. Det vil ikke tjene noget formål at få ham revalideret, da han for så vidt er erhvervsdygtig som selvstændig, når han får afgjort sin sag. Jeg vil anbefale, at hr. L. får fortsat psykoterapeutisk støtte eventuelt hos praktiserende psykiater, så han er bedst rustet til at blive erhvervsdygtig igen, når engang hans retssag er afgjort. Helbredsbetinget førtidspension mener jeg ikke, han kan få, og som sagt anser jeg ham ikke for at være et gængs revalideringsprojekt. *Diagnose:* Depressiv reaktion, længerevarende F 43,21."

Klagerens egen læge har i skrivelse af 10/8 2000 anført: "På given foranledning skal det hermed bekræftes, at J.L. igen blev sygemeldt for reaktiv depression i perioden 20. oktober 1998 til 15. juli 1999. Årsagen til forværringen i tilstanden var det negative resultat af alle de forløbne retssager og at han derfor måtte se i øjnene, at han formentlig ikke kunne få nogen økonomisk erstatning i de verserende sager. Hans psykiske tilstand var MINDST lige så dårlig, som første gang han blev sygemeldt. Der er derfor tale om et tilbagefald af samme lidelse, som han fik udbetalt erhvervsevnetab for under første sygdomsperiode."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Almindelige betingelser vedrørende dækning for tab af erhvervsevne 16. Generelle regler** Forsikringen giver ret til erstatning, hvis forsikrede ved et af forsikringen omfattet skadestilfælde mister evnen til at tjene penge ved egen arbejdsindsats. Tab af erhvervsevne foreligger når forsikrede ikke længere er i stand til at tjene – bedømt under hensyntagen til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed – hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder. ... **19. Udbetaling af erstatning** Erstatning for tab af erhvervsevne betales, såfremt erhvervsevnen nedsættes med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne, efter følgende regler: – nedsættes erhvervsevnen med mellem ½ og $^{2}/_{3}$ af den fulde erhvervsevne, udbetales halvdelen af forsikringsydelsen, – nedsættes erhvervsevnen med $^{2}/_{3}$ eller mere af den fulde erhvervsevne, udbetales hele forsikringsydelsen. Selskabet kan gøre det til en betingelse at forsikrede mindst tilkendes offentlig mellemste førtidspension."

Nævnet udtaler:

Nævnet er enig med selskabet i, at klageren ikke har antageliggjort, at hans erhvervsevne var nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne i perioden 20/10 1998 – 15/7 1999. Allerede derfor kan selskabet ikke tilpligtes at udbetale klageren den krævede invaliderente.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard